

Els analistes alerten que el crèdit de les famílies impulsa el creixement d'Espanya

Cada català deu als bancs i les caixes d'estalvi una mitjana de 21.766 euros

Els madrilenys són els que han de retornar un préstec més gran

Redacció
MADRID

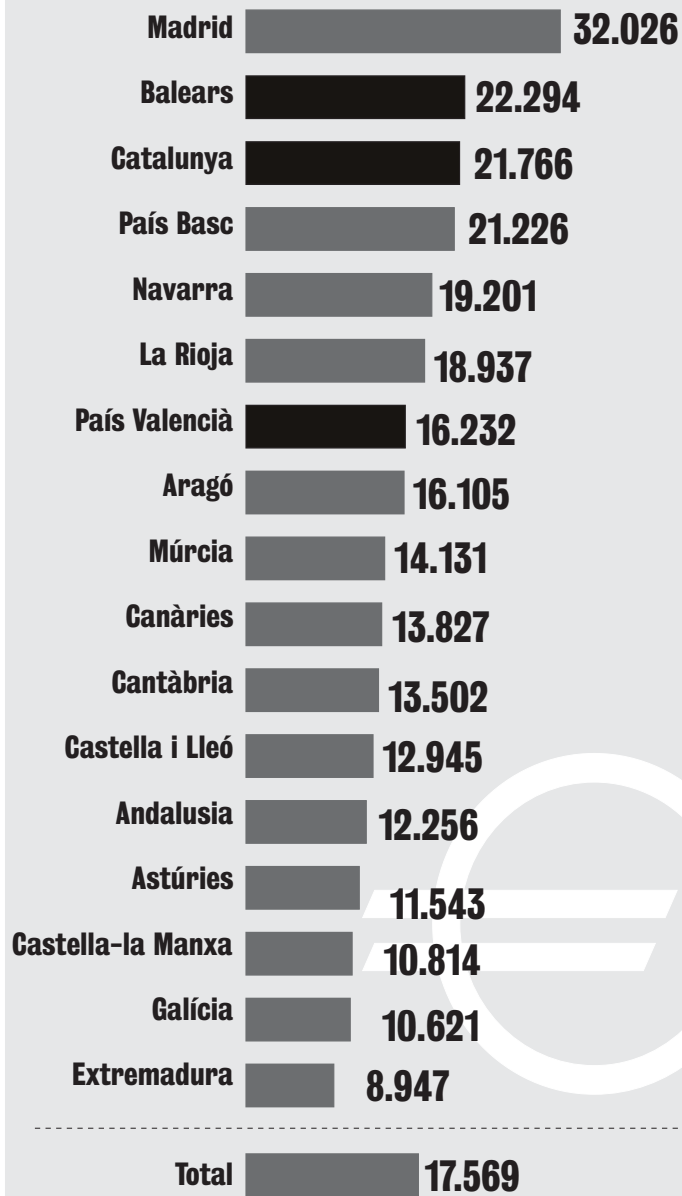
Cada català deu a bancs, caixes d'estalvi i cooperatives de crèdit una mitjana de 21.766 euros. Els barcelonins són els que registren un nivell d'endeutament superior (23.274 euros), mentre que els lleidatans se situen en l'extrem contrari (15.718 euros), segons les dades del Banc d'Espanya referents al primer semestre de l'any.

L'estudi de l'organisme informa que la mitjana estatal se situa en els 17.569 i que són els madrilenys els que més diners deuen a les entitats financeres, concretament 32.026 euros. Per comunitats, la segona que registra un nivell d'endeutament més gran són les Balears (22.294 euros), seguides ja de Catalunya i el País Basc (21.226 euros). Els ciutadans de Ceuta i Melilla són els que quedaran abans en pau amb els bancs, seguits dels d'Extremadura. Per demarcacions, els habitants d'Orense (Galícia) són els que menys diners deuen a bancs, caixes i cooperatives de crèdit (6.859 euros)

Alerta amb les dades

Segons les dades del Banc d'Espanya, en conjunt, el volum de crèdits concedits per bancs, caixes i cooperatives de crèdit durant el primer semestre se situa en els 717.661 milions d'euros. Fa temps que els analistes adverteixen que s'ha d'anar amb compte amb

ENDEUTAMENT MITJÀ PER HABITANT

aquestes xifres, ja que indiquen que les famílies registren un nivell d'endeutament massa alt, sobretot per culpa de les hipoteques. Precisament ahir, el Centre de Previsions Econòmiques de la Universitat Autònoma de Madrid alertava que una gran part del creixement econòmic d'Espanya "s'està pagant" amb l'endeutament de les famílies, que ha augmentat quatre punts en un any.

Així, l'organisme assenyala que les condicions financeres que primen l'endeutament -especialment els tipus d'interès baixos- fan poc atractiu l'estalvi en productes financers, de manera que s'aposta per altres inversions, sobretot les immobiliàries. El centre considera que un canvi en la tendència dels tipus podria anar en detriment tant de l'expansió del consum privat com de la inversió en l'habitatge.

Actualment, el 41,9 per cent del sou d'una família espanyola es destina a la compra d'un pis, segons l'últim estudi de la immobiliària Bami. A Catalunya la xifra puja fins al 51,4 per cent. Fa temps que diversos analistes i associacions de consumidors alerten a les famílies que han de tenir molt en compte que en un futur els tipus pujaran i això comportarà un encariment de la quota mensual que destinen a la hipoteca. És per això que demanen prudència a l'hora de demanar nous préstecs.

BREUS

■ Els sous pactats en convenis puguen un 3,38%

L'increment salarial mitjà pactat en els 3.397 convenis col·lectius registrats en els vuit primers mesos del 2003 va ser del 3,38%, gairebé quatre dècimes superior a la inflació interanual experimentada l'agost (3%), segons dades del ministeri de Treball. Aquests convenis afecten un total de 6.068.700 treballadors i inclouen una jornada laboral mitjana de 1.755,3 hores anuals. [Europa Press]

■ Agecovi exigeix a les administracions més VPO

L'associació Nacional d'Empresaris Gestors de Cooperatives de Vivendes (Agecovi) va exigir ahir a totes les administracions polítiques públiques que augmentin l'oferta pública de vivenda de protecció oficial (VPO). En opinió del president d'Agecovi, Orencio Osuna, "l'imparable encariment de la vivenda a Espanya impedeix l'accés a una vivenda digna a desenes de milers de ciutadans". En aquest sentit, va dir que una gran oferta d'habitatge protegit "tindria un efecte de contenció de preus". [Efe]

■ Milers d'estibadors es manifesten avui a Barcelona

Uns 4.000 treballadors de càrrega i descàrrega dels ports europeus es manifesten avui a Barcelona en contra de la directiva d'accés al mercat de serveis portuaris marítims, segons la Federació Estatal de Treballadors del Mar. Simultàniament es produirà una altra manifestació a Rotterdam. [Europa Press]

AGRICULTURA - ALIMENTACIÓ

Una persona consumeix directament al voltant de 4 litres d'aigua al dia. Ara bé, per a produir els aliments diaris que necessita aquesta mateixa persona, calen uns 5.000 litres d'aigua, per això per a la producció d'aliments s'inverteix la més elevada proporció d'aigua dolça per a consum humà, al voltant del 70% de l'aigua que s'extreu, segons els càlculs de la FAO (Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació). L'agricultura, sector encarregat de produir aliments per als consumidors, per a tota la població mundial, requereix aproximadament 5 metres cúbics d'aigua per habitant i dia per satisfer els mínims necessaris per garantir el proveïment de la població. Allà on no hi ha aigua, s'han construït, o es construeixen, sistemes de canalització que permetin el reg. En aquest sentit, cal tenir present que l'agricultura de secà és menys productiva que la de regadiu, i que on no plou no hi ha producció d'aliments.

Ara bé, els sistemes de reg i d'optimització de l'aigua tenen no només

La gestió de l'oferta d'una aigua escassa

FUNDACIÓ AGRÍCOLA CATALANA

una dimensió productiva, sinó també social. La irrigació té com a efectes ambientals positius la creació de zones humides artificials i ajuda a combatre l'erosió de sòls, a més de contribuir a la fixació de la població en les zones rurals. La canalització de les aigües pròpies per a ús agrícola a Catalunya, per exemple, on les obres hidràuliques que hi ha previstes fins al 2012 transformaran en regadiu més de 95.000 hectàrees, comporta més rendibilitat de les terres de conreu, amb els consegüents avantatges per a l'assentament de la població en les zones rurals.

Ara bé, en un temps en què l'aigua es presenta com un bé escàs, i quan la

tecnologia és capaç d'oferir mitjans perquè l'ús agrícola de l'aigua s'optimitzi, cal desplaçar el que fins fa poc temps era prioritari, la gestió de l'oferta de l'aigua, cap a la gestió de la demanda de l'aigua. És a dir, en un moment en què les obres hidràuliques previstes gairebé tancaran el cicle de distribució de l'aigua de què es disposa a Catalunya per a la producció d'aliments, el factor de l'estalvi i l'optimització de l'ús es presenta com a prioritari.

Així, la producció d'aliments d'acord amb un protocol de bones pràctiques agràries, que inclogui l'impacte mediambiental, la seguretat alimentària i l'equilibri territorial són obje-

ctius que cal tenir en compte a l'hora d'analitzar els usos de l'aigua.

La producció d'aliments segurs i la independència alimentària fan necessari el manteniment del sector agrari a Europa, en condicions de rendibilitat i eficiència. Per això, les comunitats de regants són un factor clau a l'hora de gestionar les aigües d'ús agrícola. Des de fa uns anys, els regants han començat a assumir a Catalunya la responsabilitat de l'explotació de les aigües en el regadiu i han invertit en sistemes locals moderns i tecnificats que fan més eficient econòmicament la gestió de l'aigua de reg.

La importància de continuar invertint esforços en aquesta línia d'estalvi i optimització de les aigües de reg i d'ús agrícola esdevé cada vegada més rellevant, i s'obre una nova línia de debat sobre el sufragi dels costos d'aquestes inversions, on caldrà tenir en compte l'eficiència econòmica de les produccions, la dimensió social de l'agricultura i la producció segura i a baix cost d'aliments com a dret fonamental de les persones.